

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Sabbato infra octa[ua]s pasce. Tex. euang. Joan. ca. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Tractatus

II

Rupe sub hac aliuit: alongo i tpe solis angelos (z in terra) sup hoies z oia alia
Divinis pcenta epulis z rore salubri.
Hec domus antra tibi stillatis humida satis. (gum)
Horribile tenebrosa situ tecta aurea re
Delitiasq oes: ac virtus vicerat arua.
Hic inclusa libes long vestita capillis
Veste caras alia ter dnos passa decibiles
Dicer: h n fracta gelu n victa pauore
Haec famē frigus: dux qz sara cubile
Duxia fec amo: spesq alto pectori fixa
Hic hoiz nō visa oclis stipata ceteruis
Angelis: seprēqz die subiecta y horas
Celestes audire choros alena canentes.
Carmina corporeo d carcere dīg fusti
Hec ille.

Feria sexta infra octas pasce
Lex euāge. Matth. ca. vlti.

Unde decim discipuli abie-
rūt in galileā in mōte
vbi cōstituerat illis ie-
sus. Et videntes eum
adorauerūt quidā aut dubita-
uerūt. Et accedens Iesus locu-
tus est eis dices. Data est mihi
ois p̄tas in celo z in terra. Eun-
tes ergo docete omes gētes: ba-
ptizantes eos in noie patris et
filij z spūssanci. docētes eos fu-
nare oia quecūqz mandauit vo-
bis. Et ecce ego vobiscū sum oī-
bus diebus vſq ad cōsumma-
tionē seculi.

Unde decim discipuli
abierūt z. Mat. vi. Quia
fere totū b euāgellū parz ex-
dices: pauca de eo exponēda
sūt. Di g(Undeci discipuli abierūt i ga-
lileā i mōte vbi p̄stituerat illis Iesus) in
monte. s. tabor: s. in mḡm hist. Cōstitue-
rat aut h p angelū dicēte: q̄ pcedet vos
in galilea ibi eū videbitz z. (Quidam
aut dubitauet) pm̄triēte dno ad bonū
n̄m ut sim certiores. (Data ē mihi ois
p̄tas). s. i regalibz z i spūsalibz (i celo) sup

Est aut sc̄dū q̄ chris neq̄ inqntū b̄s
neq̄ inqntū hō aliqd habuit qd n̄ dēde
rlt ei p̄: sed inqntū hō aliqd nouit acce-
ptez vt esset oim iudeo post passiōem
vl an: Ad h̄ d̄ s. Tho. sup Dat. q̄ hāc
prāte dī tūc z n̄ an accepisse dupliciter.
Prio: q̄ rūc z non an innocentis vniuerso
mō: chzo. s. resurgēte z ascēdēte zap̄lis
p̄dicatibz. Et sc̄do: q̄ rūc accepti possel-
sione z execrōez talis prāt. Vlta at
pulcra ad h̄ p̄positū d̄t. ih. q. xlit. ar. vle.
(Eutes g) p̄ mūdū ad p̄dicandū (docete
oēs gētes) n̄ obstatē q̄ a p̄ncipio p̄dica-
tiōis dixerim yob: i vīa gētū n̄ aberi-
tis (baptizantes eos i noie p̄tis z filij z
spūssanci) reglariter. Aliqñ em ex spūsal
sfilio spūssanci baptizauerūt i noie chī:
q̄. s. voluerūt hoīem eruci affixū amabl-
lē reddere. Docētes eos fuare oia q̄cul
q̄ mādauit yob. (Et ecce ego vobiscū
iū vſq ad p̄sumatōez seculi) Hoc at fm
Chr. nō ē dictū tm aplis: q̄rysq̄ i finē
seculū erat duraturi: s. omibz fideliibz se-
queribz. Est at fm Raba. nobiscū p̄ gra-
tiā sp̄ q̄ ad alīc̄s de ecclīa. P̄t etiā di-
mē: z p̄ sacramentū eucharistī z regli-

Sabbato infra octas pasce.
Lex euāg. Joan. ca. xx.

Una sabbati maria ma-
gdalene vēit mane cū
monūmētū: z vidit la-
pide sublatū a monumēto. Cu-
currit ḡ z venit ad simonē petrū
z alīu discipuluz quē diligebat
Iesus: z d̄t eis. Tulerūt dnm de
monumēto: z nescio vbi posue-
runt eum. Exiit ḡ Petrus z ille
alius discipulz z venēt ad mo-
numētū. Currebat autē duosi
mul: et ille ali⁹ discipulus p̄cu-
ravit citius Petru: z venit pri-
mus ad monumētū. Et cuse

Sabbato infra octa. pasce.

Icliningset vidit linteamia posita: nō tñ introiuit. Venit ḡ simo petr sequens eū: et introiuit in monumētū: et vidit linteamia posita: et sudariū qđ fuerat super caput eius nō cū linteaminib⁹ positiū: sed separatum inuolutū in vñ locū. Tūc ḡ introiuit et ille discipulus qui venerat prim⁹ ad monumentū: et vidit et credidit. Mondū em̄ sciebant scripturā qz opz eū a mortuis resurgere.

Una sabbati maria Magda. zc. Joā. xx. (Una sabbati). i. die dominica. Sz vī dī s. Tho. cū dixerit Mar. pī maſabbi: Jo. dixit: vna labbi: yes illo mō loquēdi q Ben. j. dī. Factū est ma. z ves. dī. vñ. z h̄ in signū q in hac dī i q̄ resurrectio inchoauit: fca est q̄l qdaz noua creatura et renouatio mūdi. Itex vt dī: qz in hac dī inchoabat dies etni tatis: q̄ est vna (maria magdalene) cū q̄rāt et alte. Sz ista vt feruētior noiaſve nit mane cū adhuc tenebre eēt/ad monumētū.) Sz 2: qz dī Mar. orto tam sole. Ad h̄ dī s. Tho. q̄ erat ort⁹ in suo signo: qz erat aurora: Qz em̄ aurora int̄ lucē et tenebris mediat: h̄ aliqd lumis et tenebrae. Jo. tē erat tenebre: et tñ sol erat ort⁹ in suo signo. in exili luce aurore (Et vidit lapi. sub. a monumēto.) Nil dī de angelo sedēt̄ sup illo: qz vel ipm nō vidit: sz stat̄ viso ostio patēt̄ retrocessit. Uel qd̄ veri⁹ est vidit qdē: sz non audiuit vba ei⁹: vel saltē nō accepit vt angelica vba: qz postea nō q̄suisset viuentē cū mortuis. De his dictū est sup. leuocurrit ḡ et vēst ad simonē petr: et ad altū discipulū quē amabat Iesus: et dīc̄ eis. Tulerit dñm de monumēto) Nō dī eū surrexisse: qz nō crediderat: vel veri⁹ ex festina retrocessit̄ nō audiuerat ple ne angelica vba āgeli sedēt̄ sup lapi⁹ lentisā sua: et in yno loco: qz nō habitat vbl̄ est scismā mētū vel scissura. Dein tim retrocedētes (et nescim⁹). s. nos mu

lieres. Uli p̄z q̄ nō erat sola (vbl̄ posu eū. Exi⁹ ḡ pe. et ille alt. dīci. et vene ad monu.) cū maria magda. et alijs q̄ post eā stat̄ retrocesserūt. Licet forte petrus et ioānes obuiā eas habuerit. (Turrebant aut̄ duo sil: et ille alt. dīci. p̄cucur. et petro: et venit p̄mus ad monu. Et cū se inclinasset) ad vidēdū p̄ hūillimā por tulā (vidit linte. posita). i. deposita de dorso et corpe ch̄i: (nō tñ introiuit) in camerulā corporis ch̄i stentiuā. Iz introiuerit spaciū clausuz sine recto et p̄mam camerulā (Glenit ḡ simon pe. sequens eū: et introiuit in monu. Et vidit linte. posita: et sudariū qđ fuerat super caput eius: nō cū linteaminib⁹ positiū: sz separatim inuolutū in vñ locū. Tūc ḡ introiuit et ille dīci. q̄ vene. p̄mus ad monu. et vidit et credidit. Noncū em̄ sciebant scriptu: qz opteret eū a mor. resur. Abieh rūt ḡ dīci. ad semetipos). i. ad suas habitationes maria Magda. ibi remanēte. vt sup̄ dictū ē. Letera l̄ aliter patēt.

Sed tñ notandū est q̄ diligēt euāh gelista exprimit cursum petri et foānis ppter mysteriū: vt dī s. Tho. Naz petr⁹ antīchor gentile p̄plm fecit: ex q̄ descent⁹ dī iudacūs fcarus p̄ Joānem. iuxta il lud Gen. xl. Egrederē de terra tua zc. Isti simul currebat sub diuersis legis lez nature et Moysi decursu hūi⁹ munib⁹. vel currebat desiderio felicitatis et cognitiois. Sed iudate p̄z currebat: qz pus vidit p̄strate: et p̄z venit ad monumētū p̄ desideriū mysteriōz ch̄i. Et cum se inclinasset sub iugo legis: vidit linteamīna figurāz posita: nō tñ introiuit: qz i mortuū credere noluit. petr⁹ p̄o eū. sequit senior: qz ecclīa gentiū inserēda erat ecclīe iudeoz. et intravit credendo. et vidit linteamīna qz Joānes: qz furgas nō repudlaut̄: sz vlt̄ vidi⁹ vidit suclarū qđ fuerat sup caput eius. i. credidit deirat̄ ch̄i: quia caput ch̄i de⁹. j. Lox. xj. q̄ diuinitas est inuoluta. i. oculata et separata ab om̄i creatura p̄ excellētisā sua. et in yno loco: qz nō habitat vbl̄ est scismā mētū vel scissura. Dein introiuit Joā. q̄ l̄ aliter ppter reueren⁹

L ii

Tractatus

II

hā refuauerat p̄mū ingressū petro se. sint Neq̄ mat̄ia v̄l forma. qz gl̄iosū cor
nō. Et h̄ est signū qd̄ in fine mō etiā p̄nō cēt integr. Est ḡ dimēsio cui prio
tudate p̄plus queret. s̄m Chryſ. tñ ita
diligent ista describunt ut nouerint iu/
dei q̄ corpus nō fuit sublatū furtim. qz
vñc raptiores nō exsisterent mox in spo/
llando illō. sed festinassent. Amen.

Dñica in octaua pasce.
Ter euāge. Jo. ca. xx.

Om̄ esset sero die illo
vna sabbatorū: et fores
cent clause vbi erāt di/
scipuli cōgregati ppter
metū ludeoz: venit iesus t̄ ste/
rit in medio: t̄ dixit eis. Pax vo/
bis. Et cū hoc dixiss: oñdit eis
man⁹ t lat⁹. Hauisi sūt ḡ disci/
puli viso dño. Dicit ḡ eis iterū
Pax vobis. Sicut misit me p̄
t ego mitto vos. Hec cū dixiss:
insufflavit t̄ dixit eis. Accipite
sp̄missem̄ quoz remiserit̄ p̄ca
remitunt̄ eis: et quoꝝ retinue
ritis retenta sunt.

Om̄ esset sero die il/
la. 2c. Jo. xx. In p̄nti euāgel.
tangū tria pucta: q̄ s̄t Alpa/
critio. Dubitatio: t Libato.
Quātū ad p̄mū rāgis app̄rō: q̄ chis
disciplis sero app̄uir: postq̄ Cleophas
z soci⁹ ex emaus fuerāt regressi. Et qa
hec app̄irto de q̄ h̄ Jo. loqf: est eadē cū
ea/ de q̄ p̄terita hebdomada feria etia
egit Lu. tō tota p̄ma ps p̄t ex dīc̄: ex
cep̄tis paucis. Primū est q̄ chis tanuis
clausis ingressus est. Circa h̄ ḡ sc̄edū
est ex doctrina s̄. Tho. 1. qdli. q. x. z. illi
sentē. dī. xliiij. q̄ int̄ q̄tuor dores gl̄io/
si corporis vna est subtilitas: a q̄ qdem di
cūt corp⁹ gl̄iosum h̄ h̄re vt s̄l esse possit
cū alio corp̄. Sz h̄ vt dī nō est ic̄lliḡ
bile: q̄ tal̄ dos auferret a gl̄ioso corp̄
Id qd̄ phibet esse cū alio. i. dimensiones
Hoc ei. pbibēs nō est q̄litas: qz nō ē da
realiquā q̄ remota duo corp̄a s̄l ee pos
sint Neq̄ mat̄ia v̄l forma. qz gl̄iosū cor
nō. Et h̄ est signū qd̄ in fine mō etiā p̄nō cēt integr. Est ḡ dimēsio cui prio
tudate p̄plus queret. s̄m Chryſ. tñ ita
diligent ista describunt ut nouerint iu/
dei q̄ corpus nō fuit sublatū furtim. qz
vñc raptiores nō exsisterent mox in spo/
llando illō. sed festinassent. Amen.

p̄nō cēt integr. Est ḡ dimēsio cui prio
tudate p̄plus queret. s̄m Chryſ. tñ ita
diligent ista describunt ut nouerint iu/
dei q̄ corpus nō fuit sublatū furtim. qz
vñc raptiores nō exsisterent mox in spo/
llando illō. sed festinassent. Amen.

Et q̄ se cōpetit distictio situal. t el⁹ diu/
lio potētial fac̄ distictas ptes vnl⁹ cor/
por̄. sic t actual fac̄ disticta corp̄a actu
lō. At gl̄iosū corp̄o dina fr̄tute q̄ possit
s̄l ee cū alto. vt. s̄. duo corp̄a disticta s̄m
ee s̄nt in vno situ. Dē em̄ q̄cūq̄ agit p̄
cas medias: p̄t t sine eis facere sic effi/
cere hoīem sine masculo t feia. Sic at
s̄kuat acc̄ns p̄ subjectū: ita s̄kuat t dis/
tinctioez in ee p̄ materiā distinctā bz sit
tū. Jo sic p̄t sine subjecto s̄kuare acc̄ns
ita p̄t sine distinctioe sit̄ s̄kuare distinc/
tionē in ee. Sz h̄ istā doctrinā s̄. Tho.
arguit. qz dī bz possit supplere vice alte/
rius cæ efficiētis: nō tñ cæ formal. Nō
ei posset albū facere sine albedie. Si?
et videt ee distinctiois cā formal: t non
effectua. Ad h̄ aut̄ dī. q̄ duplex est rex
distinctio. Una situal sine mathemati/
ca: t ista est formalr p̄ sitū: t sine eo esse
nō p̄t. Alia ē real v̄l physica seu p̄specti/
ua. Unū superficies duoy celoz imediatō
rū q̄ mathematice s̄t vna: qz in vno situ
physice s̄t due: qz s̄t in diuers subiectis.
Et isto mō distictio t̄p̄us esse ē effectie
a situ: nō sic a cā: sed sic a causa. Prin/
cipia ei cēntialta sub situ efficiunt ee: q̄p̄
uis ista efficiēta nō sit p̄pa: bz sit p̄p̄
seq̄la. Prope aut̄ ip̄m esse efficit q̄ p̄ncl
pia cēntialta sub situ efficit. i. generās.
Scdm̄ est: qz dī (Dicit ḡ eis itez. Pax
vob̄) Be. Iteratio p̄firmatio est. Si
ue iō repetit: qz gemia est fr̄tus charita/
ris: vel qz ip̄e est q̄ fec̄ yr̄aq̄ vñū. Hec
ille. Ut dixit p̄mo vt sc̄iat se deo pacif/
caros p̄ sua vulnera. vñ oñdit eis mā⁹ t
lat⁹. Et sc̄do replicauit ne timeret p̄fē
curtēs q̄b ad gl̄ia vētrē: vt t̄p̄. vñ sub/
dit (sic mi. me p̄t z e. mīt. v.) Bre. i. ea
charitate vos diligō cū int̄ sc̄adala p̄fē
cutorū mitto q̄ me chartare p̄ diligēt:
que venire ad tolerādas passiōes facti.
Hec ille. Uel sic misit me p̄t ad p̄dicā/
dū t absoluēdū: t ego mirto vos vt do/
ceatis t absoluat̄ a petis ministerialr/
sic ego t inçtū hō inſtraliter: t inçtū
ds auctoritatue. Unū subdit. (He: cū
realiquā q̄ remota duo corp̄a s̄l ee pos
sint Neq̄ mat̄ia v̄l forma. qz gl̄iosū cor
nō. Et h̄ est signū qd̄ in fine mō etiā p̄nō cēt integr. Est ḡ dimēsio cui prio
tudate p̄plus queret. s̄m Chryſ. tñ ita
diligent ista describunt ut nouerint iu/
dei q̄ corpus nō fuit sublatū furtim. qz
vñc raptiores nō exsisterent mox in spo/
llando illō. sed festinassent. Amen.